

уставахъ още свободни пари до около 300 минца т. е. и слѣдъ купенатъ кози ще можимъ въртя и друга търговия и тъй на 24 Мартъ т. г. (на II-я день отъ великденъ) вече настанили бѣхми въ тѣзи Кжшлица кравитѣ и тръгнахми отъ Тулча за Галацъ и на 25-й приседѣхми и то защото бѣше хемъ великденъ хемъ именния ми день — Благовѣщення, но още на 26 й тръгнахми за гр. Фокшанъ, гдѣто чухми въ Вранча имало добри едри кози, но тамъ разбрахми, че по добри имало въ Влашкитѣ Карпаци т. е. въ политѣ на Пентелейската планина и тъй въ селото Бьска-Руссили г. Георги Котичъ, ни ся обѣща, че слѣдъ 5—6 дена само, той ще ни събере колкото кози ни потрѣба-ли. Тѣй се и случи, защото той до 21 Априлъ ни събра до 185 кози и още на другия день (22), ся расчетохми и на връхъ Гергевденъ потеглихми отъ Бьска-Руссили, но по пътя купихми още отъ селата — Блажени и др. до 40 кози, още по-добри и отъ тия отъ Бжската, но нѣгова милостъ още тамъ при *Гура-Сланикулуй*, почна да ми ся криви, дори въ селото Галбина — на полето, почнахми да се и карами, което карани го продължи той до с. Шуцу при р. Бузжу, но колкото и да се помѣрихми и вече приминахми въ Доброджа, то въ с. Ракелъ при Сакча у нѣкой си дѣду Симионъ, намѣрихми до 50 кози, но за чудо тѣ бѣхж полутифтикуви т. е. отъ размѣсъ отъ тия Саидъ Пашовитѣ расси и даже дѣду Симионъ ги продаваше, но този Радулъ, категорически отказа ми.

Зная азъ за какво ги искашъ? каза той, защото бѣхъ глупакъ, че ти уйдисахъ на умж съ кравитѣ но съ козитѣ нѣма да е тъй, защото щомъ се намѣрятъ мющерии, било и въ пагуба козитѣ а че и кравитѣ ще продамъ; най послѣ му склонихъ да купимъ единъ или 2 пърча отъ тия, но и тѣй не склони като ми каза, „щж ги убия ако дръзнешъ да купишъ“. Така съ караница ся вървахми. И нещешъ ли пѣкъ щомъ додохми поболяхж се, сега пѣкъ и кравитѣ както тъкмо днесъ ся сѣтихми и двамца, че на тоя Бикъ трѣбва едри отборъ крави, а не като шепа крава да утрай на такъвъ Бикъ. И види ся отъ това ся изьялвели тия 4 крави и може би той това лѣто ще исхаби повечето имъ, за това да видимъ да го взема пакъ съ добро, че дано да я решимъ на една страна.

— Ами той защо рѣшава и свършате всичко и слѣдъ това ся сърди? запита ме Стефанъ.

— Зная ли го, като че съ захарче дѣте съмъ лжгалъ,